

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

cxvi [i.e. vi]. Potentia obedientialis passiva est ipsa potentia passiva naturalis, quatenus ea respicit agens obedientialer elevatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

merè naturalis, sed transcendentaliter respiciens effectum supernaturalem à se (nō quidem solâ, sed adjutâ à cōprincipio indebito) producibilem, & simul illud cōprincipium sibi conjungibile.

VI. Potentia obediencialis passiva est quoque ipsa potentia passivæ naturalis entitas, quatenus respicit potentiam obediencialem activam, seu agens elevatum cōprincipio indebito, potens educere ex se formam, quam nullum agens naturale sibi relictum poterat educere; eo ipso enim, quod elevetur agens seu potentia activa V. G. intellectus ad activè eliciendam fidem, potentia passiva non eget alia elevatione: & hoc modo respiciens effectum supernaturalem ex se educibilem ab agente elevato, dicitur illum continere in potentia obedienciali passiva. Unde infertur, potentiam obediencialem passivam esse principium passivum adæquatum talis effectus: quamvis non negemus, posse quoque dari potentiam obediencialem passivam, quæ sit principium inadæquatum effectus, si nimirum elevaretur per adjunctum illi cōprincipium passivum.

VII. Quam-